

— **Lukrecija Borgia**
(Dalja.)

«Kdo stanuje v tej koči?» vpraša
banitan.

odgovori dekle, «da ni pustil, da bi se bil starec prebudil. Nikdar ne bo izvedel, da je bila uboga Silvija umor-

VII. poglavje.

Manfredo se je delal, kakor da spi, čeprav ni mogel zatisniti očesa, ker

"Njena lepota je tako velika, da si sploh ne upa, da bi jo popolnoma pokazala!" odgovori nardušeni zaljubljenec. "Že sedaj jo zasledujejo moški, ki jih nardušuje njen stas, in hočejo žrtvovati vse, da si pridobe njeno naklonjenost. Če bi pa kdo med njimi zagledal njeno lice, spomni se

«To orožje jej rabi za obrambo proti nesramnim napadalcem,» odgovori Alfonso prepričan. «Sedaj pa dovolj, Manfredo. Tudi nočoj bom pričakoval njene ga glasnika, in če ga ne bo, tudi jutri.»

(Dalje prihodnjič.)

na sv. Petra cesti št. 5, II. nadstropje, desno.

**Upravni svet Slovenske trgovske delniške družbe
v Ljubljani.**

Devetstopetnajsto Tragedija naroda.

Usmiljenka je medtem obhodila vse postelje, jaz pa sem čakala dolgo in dolgo. Pomnilovala sem ga, zelo pomnilovala in žal mi je bilo, ker je bil tako lep takrat, ko sva se razhajala, sedaj pa brez očesa in z razbito čeljustjo. Njegove prejšnje podobe nisem mogla več obditi, a vedela sem, da ga bom baš tako ljubila kot poprej, Bog zna ali se razveseli, ko me zagleda in kaj poreče? Kako naj mu razložim vse, kako naj pričnem?

Zaželela sem si, da bi se še dolgo ne prebudil, kajti zdelo se mi je, da nisem pripravljena za ta veliki dogodek. Vsa zmedena sem si ga skušala predočiti, kakšen je in kaj je sedaj v tisti vlogi, kjer je predaj žarelo njegovo črno oko. Reči moram, da me je skoraj navdajalo nekako zadovoljstvo in me je hrabilo, češ, da je tudi on pohabljen in da sva sedaj drug drugemu enaka in se bova tem bolj ljubila. Ta misel me je tako prevzela, da sem že naposled nestrpno pričakovala, da se prebudi. Nemirno sedeča na svojem sedežu, sem se sklanjala nad njim ter ga pregrinjala z odejo, brisala mu pot z belim robcem in naposled sem doživela, da se je pretegnil in se je odprlo edino oko. Molčala sem in gledala, kakor me je gledal on, tiho in molče. V tem trenutku sem pozabila njegovo razbito čeljust, da ne more govoriti in zdelo se mi je, kakor bi molčal nalašč. Toda njegovo oko, gledajoče tako ostro, me je spraševalo venomer: kaj delaš ti tukaj? Prijela sem njegovo roko, jo stisnila k sebi in jo vsi občila s solzami.

«Vse ti povem, vse po vrsti, samo povej, kako je tebi?» Dvignila sem glavo, toda njegovo oko ni odgovarjalo na moje vprašanje, molčalo je in me izpraševalo: «Kaj počneš ti tukaj?»

Razložila sem mu vse po vrsti, kaj se je pripetilo, odkar sva se razšla. Vse, vse sem mu povedala, oči si nisem upala dvigniti, da se ne srečam z njegovim pogledom, govorila sem v svoje naročje in njegovi roki, ki sem jo držala v svoji. Nisem še končala, toda že sem začutila, kako mi odteguje roko. Poizkušam jo obdržati v svoji. Dvignem oči in se zazrem v njegovo desno edino oko. Pogled je bil miren, ampak iz njega je dihlo strašno preziranje. Krčevito sem zagrabila zopet za roko, poljubovala jo in dihala.

«Saj nisem kriva, kaj sem jaz kriva!»

On pa je motril s preziranjem in iziral je svojo roko moj ljubeč.

«Torej me ne ljubiš več, nič več me ne ljubiš?»

Še vedno me je motril z istim pogledom, niti žilica se ni zganila na njegovem obrazu, iz oči pa je žarelo sovraštvo. Nobeno sočustvo se ni rodilo v črni globini. Tedaj je vzkipela v meni nova moč, katere še nisem čutila v sebi, solze se mi posuše, beseda zagrra v grlu in izpregovorila sem, kakor sem mislila.

«Tudi ti si pohabljen in vendar te ljubim.»

Njegovo oko sikne gnev in sovraštvo, dvigne roko in mi pokaže vrata. Zavrisnila sem, da se je prestrašila vsa soba. Bolniki so se dvignili v svojih posteljah in obliki me je strašen sram. Še enkrat sem pogledala, njegovo obličje se ni izpremenilo in roka mi je kazala vrata.

Kakor nahljučena propalica sem se dvignila in oči so se plazile po tleh. Pljano sem se opotekala mimo bolnikov, zatikala zdaj v to zdaj v drugo posteljo, dokler se nisem privlekla do vrat, skozi katere sem planila kakor ogenj na cesto. Našlonila sem se na vrata zunaj na cesti in plakala, težko plakala.

Mimoidoči so se ozirali name s sočustvenimi pogledi, misleli, da mi je kdo umrl. Toda jaz sem izgubila njega in sedaj nimam nikogar več, osamljena sem na svetu.

Dekle konča svojo pripoved, zavijajoča se v ogrinjalo je gotovo občutila v tem trenutku strašno zimo v svoji duši, kakor jo čuti le osamljene duše.

Tudi mene je zagrabil roman tega dekleta. Nekaj se mi je upiralo v duši, češ, da smo vsi taki sebičneži in zoperneži. Sami smo pohabljeni in vendar preziramo pohabljene, namesto da bi stegnili svojo roko in se usmili oni, katere je usoda tako strašno kaznovala. Dekle je obmolnilo, istotako sem stopal molče tudi jaz, čeprav me pot ni tako silno utrudila kakor njo, ki je ob vsaki besedi zopet padala pod križem in dramila sveže, nezaceljene rane.

Naposled sem jo vprašal: «In sedaj?»

Dvignila je svojo glavo in me iznenadena pogledala. Morda je baš tisti trenutek pomišljala: kaj sedaj? Zaradi tega jo je moje vprašanje v tem hipu tako preplašilo. Zdelo se mi je, kakor da je pozabila, da stopam poleg nje in pomišlja samo o svoji bolešči, ki jo je zdramila s povestjo.

«Sedaj?» se začudi in me pogleda s svojim tihim, ugaslim pogledom. Živahno zopet nadaljuje:

«Dolgo sem čakala pred bolnico. Mnogi so me izpraševali, kaj mi je, a nikomur nisem odgovarjala. Nič več nisem mogla jokati in pričela sem se potikati po mestu. Na kamenitem mostu preko Vardarja sem se naslonila na ograjo in sem gledala v globino vode. Že sem hotela skočiti čez most, prekrižala sem se in čakala, da se nekoliko razčisti množica ljudi. V trenutku pa me zopet oživi želja, da se vrnem v bolnico. Če ne morem v njegovo sobo, bom stala pred vrati. Mislija sem, da jih preprosim za mesto. Saj ni potreba, da bi haš v njegovi sobi oskrbovala bolnike. V drugi sobi bom in vendar ga bom vsaki dan videla. Tako sem se uživala v to misel, da sem kar pridrla v bolnico. Star gospod me vpraša, kaj želim. Povedala sem, kaj bi rada. On pa se obrne in pravi, da me ne potrebujejo.

Poskušala sem v veliki bolnici v parku. Tudi tam me niso sprejeli. V vardarski me istotako niso hoteli sprejeti. Šele v neki bolnici za kužne bolezni sem našla mesto, kjer sem tudi obolela in sem ležala šest tednov. Dvakrat sem umirala, a usoda se me ni hotela usmiliti. Ko sem okrevala, sem se vrnila v njegovo bolnico, da zvem, kaj je z njim. Dejali so mi, da so odnesli vse ranjence v Prištino. Seveda ves čas, kar sem ležala, nisem vedela, kaj se dogaja. Čudno se mi je zdelo, ko sem gledala natovorjene vozove in zaprte trgovine. Nisem se dolgo pomišljala in sklenila sem, da odidem v Prištino. Tam na kolodvoru sem presedela vsi noči na dežju in drugi dan sem srečno prišla na vlak.»

«Vi ste mi takrat pomagali.»

«Da, spominjam se. Stopila mi je pred oči slika tega dekleta, stoječega pod drevesom s črno culico v rokah.

«V Prištini sem služila pri neki begunki. Dajala mi je hrano in jaz sem ves čas iskala njega. Nahajal se je v bolnici za načelstvom. Ko so pričeli bežati iz Prištine, so ga odnesli z drugimi vred v Prizren. In jaz sem se napotila za njim.

«Čeprav vas prezira in vas je pogljal?»

«Vseeno, hodila bom za njim, kdo ve, morda bo še potreboval moje postrežbe in morde mi še...»

Gluboko je vzdihnila in nič več je nisem hotel vznemirjati s svojimi vprašanji.

(Dalje prihodnjič.)

Razno perilo

za dame, gospode in deco priporoča trgovka
A. & E. Skaberné,
Ljubljana, Mostni trg št. 10. 519b

Klobuke in slamnike

vseh vrst, od preprostih do najfinjših nudi
vedno v zalogi tovarna klobukov in slamnikov,

Franc Cerar v Stobu

pošta in želez. postaja Domžale pri Ljubljani.
V popravila prevzema tudi vsa tozadevna
dela ter preoblikuje po najnovejši modi. V
Ljubljani prevzema vsa naročila in moder-
niziranje trgov Kovačević 1 Tršan v
Prešernovi ulici št. 5, kjer se sprejema
v. sredo in v soboto.

Ribarsko orodje

vseh vrst

ima odslej nadalje stalno v za-
logi puškarna Kaiser v Ljubljani,
Šelenburgova ulica. — Za Ju-
goslavijo edino razpečavanje
izdelkov znamenite firme Hilde-
brand, München. V zalogi so:
vse vrste najfinjših in preprostih
palic, koles, vrvic, muh, trnkov
itd. Vsem specialnim željam se
v najkrajšem času ugodi. Ori-
ginalni katalogi firme se na željo
takoj pošljejo. Reparature vseh
vrst orodja se sprejemajo. Raz-
pečavanje ribarskih potrebščin
se vrši pod prvovrstnim stro-
kovnim vodstvom. 1507

Izjava.

Podpisani preklicujemo in ob-
žalujemo vse besede, katere smo
govorili proti gospodični Dragici
Bestičevi in g. Lojzetu Kralju,
in se jima vlnudno zahvalujemo, da sta
odstopila od sodne tožbe. Istotako pla-
čamo 50 kron v občinski ubožni sklad.

Toplice pri Zagorju ob Savi, dne
15. maja 1922. 1462

Valentina Izlakar,
Juri Lazanski in
Antonija Lazanski.

„KORANIT“

zajamčeno pravi asbestni
škrlj za kritje streh.

Zaloga: 1454

pri krovcu Fr. Fujanu,
Ljubljana, Illova 43.

Galalit

Koščeni

Biserni

GUMBI

Prvovrstni

Brez konkurence

TOVARNA ZA GUMBE, SLOV. BISTRICA

1493

Največji davki

1387

katere plačate, Vam nastanejo, ako ne gledate na to, kjer nakupujete,
izgubite denar in imate poleg tega večkrat še sitnosti. Poizkusite enkrat
z ilustriranim katalogom trgovke **H. Suttner (imetnik Henri Maire)**
v Ljubljani št. 6. Ta Vam svetuje resnično dobre ure, specialne
znamke »IKO« iz lastne tvornice v Švici, kakor tudi druge dobre žepne
ure, zapetne ure, svetilne in stenske ure, verižice, prestane, zapetnice,
uhane, namizno orodje, kresna in birmeka darila in vsi drugi zlatnino
in srebrnino. Pa tudi porabne predmete, kakor n. pr. škarije, nože, britve,
lesenišne in brivske stroje, steklorezce, doze za tobak, svalice in
smodke, nažigalce in denarnice kupite dobro in ceno pri trgovki:

H. SUTTNER (imetnik Henri Maire) v Ljubljani št. 6.

EKSPORT!

EKSPORT!

Veletrgovina haloških vin Vinko Stoklas

Sv. Andraž v Halozah, želez. postaja Ptuj

priporoča svojo bogato zalogo namiznega, kakor
sortiranega vina, iz haloških in ljutomerskih goric,
posebno pa garantirano pristna mašina vina. Solidna
dobava po ugodnih cenah. V sredini vinogradov.
Cene brezkonkurenčne. 1458

„FIAT“ AVTOMOBILI „FIAT“

Glavno zastopstvo:

O. ŽUŽEK, Ljubljana, Sodna ul. 11

Osební avtomobili od 4 cilindrskega 6/15 H. P. do 12 cilin-

drskega 60 H. P. — Tovorni avtomobili od 1 do 5 ton.

Najcenejši v nakupu. — Najštedljivejši v obrtu.

1512

Jadranska montanska družba

Brzjavlj.: „Montana“. d. z. o. z. Telefon št. 9.
Ljubljana, Zvonarska ulica 5 (J)

Vse vrste kovin, rudnin in kemikalij ter vse indu-
strijske izdelke, spadajoče v rudarsko, fužinarsko
in kemijsko stroko. **Import.** **Eksport.**

Ustanovljeno leta 1896. Ustanovljeno leta 1896.

Mednarodni transporti
Antonio Biancheri & Comp., Postojna

Centrala: Ponteba. 729
Podružnice: Postojna (Poštni predal 17), Villach (Poštni
predal 51). — Agenture: Prestranek, Trbiž, Arnoldstein.

Odprema vsake vrste blaga.
Specialna odprema živil, žive in zaklane živine v katerikoli kraj.

Prometni zavod za premog

d. d.

v Ljubljani

prodaja

iz slovenskih premogovnikov
velenjski, šentjanški in
trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah
premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za
industrijska podjetja in razpečava

I^a čehoslovaški in angleški koks
za livarne in domačo uporabo,
kovaški premog in črni premog.

Naslov: 935

Prometni zavod za premog, d. d. v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/11.